

at han vist har langt større Kjenndskab hertil, end jeg kan have, men jeg har ellers ret godt Haab for Forslaget, og jeg skal sige, hvorpaa jeg støtter dette Haab. Mindretallet i Finansudvalget ifjor begyndte med en Udvilling af Sagen som den, vi have hørt af den ærede Finansminister, at først skulde Kommunerne udrede Lillagene, og kunde de ikke, skulde Skolefondene hjælpe Kommunerne efter en vis Paragraf i Loven af 8de Marts 1856. Være Skolefondene ikke at formaa dertil, kunde der efter lang Tid blive Spørgsmaal om, at Staten skulde yde Tilskud til Skolefondene; men det ærede Mindretal har vist en glædelig Perspektivitet i denne Retning og gjort Fremskridt paa Fremskridt. Utsaa, om der ogsaa endnu er et stort Spring mellem Mindretallets og Flertallets Forslag, saa er der, saa vidt jeg skjønner, ingen Bæsfensforskjel. Da vi naaede til 2den Behandling af Forslaget, avancerede Mindretallet saa vidt, at det med stor Glæde tilligemed Ministeren, der havde stillet sig paa samme Maade, gif ind paa et Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om et Tilskud af 100,000 Kr. Det vorede i det andet Thing fra Ministerens Side til 300,000 Kr., og den forhenværende Finansminister Krieger lod Ministeren vide, at hans Forslag ikke var saa udmærket, men at han — Krieger — endog saa kunde have Tvivl om, hvorvidt ikke Folkethingets Forslag var bedre. Saa blev dette Forslag yderligere forbedret. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse den ærede Lands-tingsmands Ord: „Det kan være, at vi, der ikke kunne slutte os til det“ — nemlig Ministerens Forslag — „have Ret; men jeg tilstaa ganske oprigtigt, at skal jeg mod min Villie vælge mellem det, der nu ligger for i Finansloven, og det, som den ærede Minister har foreslaaet, maa jeg foretrække det, som staaar paa Finansloven“. Det ærede Medlem i det andet Thing var altsaa ikke saa langt fjernet fra os, og det kan dog være, at hans konstitutionelle Opfattelse i det Hele slet ikke staaar tilbage for den nuværende Finansministers. Han gif endog saa vidt, at han foretrak dette Forslag fra Folkethinget fremfor det af den nuværende Ministers Kollega stillede. Endelig er det nu naaet dertil, at der i Summen ingen Forskjel er, men kun en Uenighed om, hvorvidt Skoleraadene skulde ordne Fordelingen. Mig forekommer det imidlertid rigtigt, at den Magt, der giver Pengene, ogsaa faar nogen Indflydelse paa, hvorledes Uddelingen skal foregaa. Dette tror jeg er lige saa principrigtigt som at give Pengene til Skoleraadene og sige til dem: Vær saa god at dele dem ud, som I ville. Finansministerens Stilling i den Retning forekommer mig saa meget mere befyndelig, naar jeg husker, hvorledes han stillede sig over for Understøttelseskas-terne; thi der betegnede han det som uhørt, at en Mand skulde give Pengene og en Anden skulde

give dem ud. Det var da aldeles uantageligt fra Principets Side, men nu, da det gjælder Skole- raadene, skal denne Fremgangsmaade endog være at foretrække. Hvad selve Forslaget angaar, da tror jeg at turde sige — og i den Henseende er jeg i god Overensstemmelse med de nærmest Paa- gjældende, Skolelærerne, — jeg støtter mig til Udtalelser i deres Organ, som ikke ere modsagte —, at Forslaget fra Folkethingets Side er det bedste, der indtil Dato har været fremsat for Læ- rerne, for de trængende Lærere, for alle de Læ- rere, som der overhovedet kan være Tale om at hjælpe med Dyrtidsstille, og de turde dog vel bedst føle Skoens Tryk, som have den paa. Jeg har ikke yderligere at tilføje. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at vi snart maa faae en Re- gjering, der ikke yderlig staaar paa det ene Things Standpunkt, men har til Opgave at bringe Thingsene til at samarbejde. Jeg tror, at det da vil vise sig, at Thingsene ikke ere saa uensartede i de- res Principer, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds sagde, i alt Fald kan jeg jo have Ret til at have denne Tro og fremsette denne Paaastand, indtil det Modsatte viser sig at være Tilfældet. Det nuværende Ministerium med al Respekt for dets Personer i det Hele taget staaar dog nu — saa forekommer det mig — som ulykkebringende og uheldbringende, og jeg tror ganske sikkert, at, selv om det tilfyneladende be- finder sig ret vel, saa er dette dog mere et Syn end en Virkelighed.

Finansministeren (Strup): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) beklagede, eller rettere badlede, at jeg ikke havde fundet mig foranlediget til at følge den An- ledning, som baade Flertallets og Mindretallets Ord- fører havde givet mig til at komme ind paa en mere almindelig politisk Diskussion, idet en saadan efter hans Mening saa ganske naturlig for ogsaa ved denne Forhandling. Jeg maa tilstaa, at det er forekommet mig, at det kunde være alt nok, naar første og sidste Behandling af Finansloven for- anledigede en saadan almindeligere politisk Diskus- sion, og at der ikke er nogen sær Opfordring til at benytte denne anden Behandling af Finansloven dertil. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkom- mende er gaaet til denne anden Behandling af Finansloven i den Tro, at det vilde være en forholdvis hurtig Behandling, der vilde finde Sted, idet jeg selvfølgelig ikke har kunnet gøre mig nogenjomhelst Illusion om, at jo alle de af det ærede Udvalgs Flertal stillede Forslag vilde blive vedtagne, og at for saa vidt enhver Diskussion derom vilde være overlødig, og at ikke mindre en vidtgaaende Diskussion om den politiske Situation overhovedet osv. osv. vilde være ganske overlødig. Naar jeg ikke desto mindre igaar maatte trætte Thinget ved en temmelig lang Ud- talelse om de foreliggende Emner, saa hidrører